

[Else-Merete Ross.]

senfondet har hidtil ikke ydet støtte til en enkemand, men mener ikke i princippet at kunne udelukke, at dette sidste bør kunne finde sted. Jeg håber, at ministeren fuldhjertet vil gå ind for dette princip — jeg synes, jeg så et bekræftende nik hos ministeren.

Hvis § 2e kan omfatte støtte til enkemænd, håber jeg, at den højtærede minister vil være konsekvent. I bemærkningerne til lovforslaget står der — jeg citerer —

„Med hensyn til støtten til skabende kunstneres efterladte bemærkes, at efterladte efter kunstnere, der har modtaget en hædersgave eller anden fast ydelse på finansloven, som efterlevende for deres levetid bør oppebære halvdelen af den ydelse, som til enhver tid ville have tilkommet den pågældende kunstner inden for samme kategori af statsydelse.“

Hvis den højtærede minister er konsekvent, betyder det, at en efterlevende mand får halv ydelse efter sin kones død. Da hædersgaver og ydelser på finansloven ikke ydes ud fra økonomiske, men ud fra kunstneriske kriterier, vil det være rimeligt, at den mandlige og den kvindelige kunstner æres lige, d. v. s. får den samme ydelse også til den efterlevende ægtefælle. Det skulle tilsyneladende være overflødigt at bede om fortolkning på det lige citerede; belært af bitter erfaring finder jeg det desværre højt påkrævet. Fra Bibelens dage har man talt om enker og de faderløse, og de er også indgået i vor lovgivning, medens vi stadig ser bort fra enkemændene og de moderløse. Så sent som ved vedtagelsen af Arbejdsmarkedets Tillægspension gjorde vi forskel på, hvad mænd får for deres indbetalinger, nemlig også hjælp til enken, og hvad kvinder får for tilsvarende indbetalinger, nemlig ingen hjælp til enkemanden.

Hvis den højtærede minister kan bekræfte, at de efterlevende, der er tale om ved hædersgaver og andre faste ydelser på finansloven, kan være både enker og enkemænd, er det, så vidt jeg ved, første gang i

dansk lovgivning eller administration, at lighedsprincippet for enker og enkemænd bliver knæsat. Intet skulle glæde mig mere, end om det blev inden for kunstens verden, at denne lighed blev gennemført første gang.

På det radikale venstres vegne kan jeg varmt anbefale at stemme for lovforslaget med de foreslåede ændringer.

Morten Lange: Efter at udvalgets næstformand, det ærede medlem fru Else-Merete Ross, nu minutløst har gennemgået betænkningen, er der ikke så forfærdelig meget andet at tilføje end måske at udtrykke sig på samme måde som den ærede repræsentant for socialdemokratiet, der ganske kort sagde tak til dem, der fulgte og bar.

Det er i virkeligheden en ganske betydelig indsats, udvalget har haft lejlighed til at yde ved at få det af ministeren fremsatte forslag bragt frelst i havn, således som det nu ganske åbenbart er. Søsætningsproblemerne så ellers noget brogede ud. Som det ikke er uvant i sager, der beskæftiger sig med kunstneres forhold, har man også i udvalget set, at forslaget kunne rejse temperamenter, men den højtærede minister har i hvert fald været i stand til at gyde så meget olie på vandene, at udvalget kun har set, skal vi sige mindre udbrud af denne kunstneriske ildhu. Under alle omstændigheder er der opnået en bred enighed om dette lovforslag, og det skal da være helt klart, at det, der er opnået enighed om, er et meget betydeligt fremskridt i den lovgivning, som skal skabe en ramme omkring dansk kunstliv. Vi i det høje ting kan ikke påtage os at skabe kultur, men vi kan da i hvert fald gøre, hvad vi kan for at skabe en ramme om kulturen, og det, der er forsøgt med denne lovgivning, er så givetvis at skabe en fornuftig ramme om en meget væsentlig del af vort kulturliv.

Der er naturligvis enkeltheder i lovforslaget, man kunne ønske anderledes, og jeg er ikke i tvivl om, at når loven engang bliver revideret, bliver det en rigtig revision, hvor